

# Amerika.

20de Uargang.

Madison, Wis., Fredag den 13de Mai 1904.

No. 39.

## Norge.

### Borgunds Kirke.

Malesund, 25de April.—Borgunds Kirke er af Kirkestyret besluttet gjenopført paa de gamle Mure, som iethvertfald for en overbelevende Del efter fagmæssig Undersøgelse er erklæret fuldt solide. Kirken er beliggende Nord Syd. Røret mod Syd. Man tænker ved Gjenopførelsen af praktiske Grunde at placere Hovedindgangen mod Syd, Røret mod Nord. Der vil i en nær Fremtid blive udstedt Indbydelse til offentlig Konkurrence om Tegning.

Tre Becemier vil blive opstillet, den største paa 500 Kroner. Der er nedsat en Byggekomite, hvis Formand er Prorost Dietrichson.

Som Interimskirke tænkes anvendt Kirkens sydlige Korsarm, der midlertid istandsættes. Imedens gjenopbygges Kirkens øvrige Dele. Senere flytter man for at faa den sydlige Del gjenopført. Man antager om 4 a 5 Uger at kunne tage Interimskirken i brug. Man mener at være paa Spor efter Forøveren af Udoaden.

### Hvalfanger-Erstatningen.

Kristiania, 25de April.—I Dagens Statsraad er der til Fremførelse vedtaget en kongelig Proposition om Bevilgning af en rimelig Erstatning til de Hvalfangersejere, som bliver skadelidende ved det udstedte Forbud mod at fange og tilgodejøre Hval paa Tromsø Stifts Kyst. Dette Forbud træder praktisk talt i Kraft 1ste Februar 1905.

Propositionen gaar ud paa en samlet Bevilgning af 466,750 Kr. Heraf er 419,800 Kr. Erstatning til elleve Hvalfangeretablissementer for Forbudets Indførelse i Almindelighed og 46,950 Kroner for Udelæggelsen paa Tanen Hvalfangersejers Etablisement i Melhamn.

Der har været ført omfattende Underhandlinger mellem Handelsdepartementet og Hvalfangerne angaaende Erstatningens Størrelse og om Principerne for Beregninger, navnlig om, hvorvidt det løse Inventar burde medregnes. Departementet bragte oprindeligt i Forslag for alle 11 en samlet Erstatning af 404,050 Kr. (Intet for det løse In-

ventar), medens Selskabernes Andragende efter de sidste Udtalelser gik ud paa 469,800 Kr. Lagkommissionens Resultat var 419,800 Kr., som Departementet nu helt udbeslæger. Departementet har under Forhandlingerne med Selskaberne holdt paa, at Erstatningens Gjenstand bør begrænses til Anlæggene med Mur- og Nagelfaste Indretninger. Imidlertid har det senere gaaet med paa at erstatte ogsaa noget af Værdiforringelsen paa det løse Inventar, nemlig 15,750 Kr.

Det af Departementet beregnede Beløb fordeles sig paa de forskellige Selskaber saaledes:

1. Hvalfangersejersk. 'Finmarken' . . . . . 56 000
2. Larviks Interessentklub f. Hvalfangst . . . . . 25 800
3. Skarvord Frankog. med Alfa og Beta . . . . . 15 600
4. Tnaeborgens Hvalfangstsejersklub . . . . . 15 600
5. Skarv Hvalfangersejersk. . . . . 51,700
6. Hvalfangersejersk. 'Skjold og Væge' . . . . . 29 800
7. Tønsbergs Kræftfoderfabrik . . . . . 63 300
8. Tønsbergs Interessentklub for Hvalfangst . . . . . 40,500
9. Hvalfangersejerskabet 'Nep-tun' . . . . . 21,300
10. Hvalfangersejerskabet 'Haa-bei' . . . . . 64,500
11. Tanens Hvalfangersejersk. . . . . 35,700

Sex af disse Selskaber har accepteret Departementets sidste Forslag, nemlig No. 1, 5, 7, 8, 10 og 11. De øvrige fem Selskaber gjør Paa-stand paa et Tillæg udover ovennævnte Beløb af 10,000 Kr. for hvert Selskab, 'Alfa og Beta' dog 20,000 mere. Ligeoverfor disse Selskaber er det i Tilfælde Hensigten at æfte deres Erklæring om, hvorvidt de antager det bevilgede Beløb og frasalder Krav paa yderligere Erstatning i Anledning af Hvalforbudet eller ikke. For de Selskaber, som siger Nei, eller oversligger Svartesten, betragtes Bevilgningen som bortfaldt, saa at de i Tilfælde ikke senere kan faa tilbage derpaa.

Handelsdepartementet henleber sluttelig Opmærksomheden paa Nødvendigheden af en snarlig Afgjørelse—allerede paa dette Støtning—da det er af den største Vigtighed for Selskaberne at faa Erstatningsbørgsmaalet løst, saa at de kan træffe sine Dispositioner i Løbet af Sommeren; ellers vil det for dem gaa en hel Fangstsejson tilspilde.

### Et og andet fra Valdres.

Fra Nordre Murdal skrives til 'Morgenbladet' 14de April:

Idag har vi Sommerdagen, men ser lidet til Vaaren endnu. Nogle bare flækker i Veiene og nogle Træfugle er det hele. Sneen ligger næsten urørt i Dalen, allene Veiene er flækkebare, og oppe i Aasen er den snær, mange Steder etpar Meter, og den minkes ikke; thi idag har vi Snestorm igjen, Vinteren har været jevn og kold, Sneen har i Aasen ligget urørt fra 3dje Oktober uden Løveir med jevnt Snedrev. Hømangelen begynder stærkt at gjøre sig gjældende, og lange Rækker af Høæs gaar opover Dalen fra Tonsaasen, men takket være Jernbanen er Prisen meget rimelig, nemlig 10 a 12 Kr. pr. Skpd. paa Tonsaasen. Naar vi en haard Vaar, kan det blive slemt, men alle gamle spaar en god Vaar. Af Trælast drives en ikke ubetydelig Del udover laar, men ikke paa langt nær saa meget som ifjor. Af Træskifer begynder Udførelsen at blive af stor Betydning. Valdres Skiferbrud, som netop har forøget sin fuldt indbetalte Aktiekapital til 250,000 Kr. og har oprettet Forretningskontor i Kristiania—rufter sig til en kolossal Drift i sine Berg, der har en Udstrækning af nær 5 Kilometer. Alene til Danmark forsendes i disse Dage over 40 Jernbanevogne væsentlig grøn 10" Træskifer, om hvilken Vare det er svare Rist udover i Europa.

Det er heldigt, at Valdres har noget at skaffe sig Fortjeneste paa, medens Skoger staar og voger; thi de 3 daarlige Aar med voldsomme Mel- og Kornkjøb har lammet Bygderne for længere Tider. Kommer her til den Flom af Handlende, som med Jernbanen i Udfigt har etableret sig, til Skade for sig selv og Bygderne ved øget Forbrug og usund Kredithandel, maa enhver Indtægtskilde, hvor alene Arb idet skal betales, medens Raamateriellet ligger ubenyttet i uberegnelige Mængder, hjælpe med Glæde og Haab for Fremtiden.

— Jernbanen, ja! Det er selvfølgelig, at denne kom saa i Substans paagrund af et uhyrligt Anlægs styre. Men sørgeligt vilde det være, om Herreberne for at faa Jernbanen færdigbygget til Fogernær, skulde rammes af det Ansvar, som ret-

telig tilkommer Anlægsstyret, og tvinges til at faa en blodig Beskatning, fordi de i god Tro har stølet paa sine betroede Mænd.

I denne Tid foregaar Indkjøb af Kreaturer for Høsten, og efter de Priser at bemme, som betales for Høstbæne og Slagtesæ, vil Prisen i Drifterne til Høsten ikke blive lave.

Jernbanen staar Liv og Rørelse! En Masse Kraftfoder og kunstig Gjødning kjøres opover, og det vil i betydelig Grad øge Udbyttet samt betvirke store Udgifter, særlig vil Søetervoldene mere komme til Gæder og Værdighed end i de senere Aar. Og Søetrene synes ogsaa at faa en anden Anvendelse end før, idet en h. l. Del saadanne er kjøbt og dels bebygget, dels repareret til Sommerbolig af Byfolk. Med lidt Jagt og Fiskeri synes disse Søetre at være af de lettest a sættelige Værdier i Valdres for Tiden. — Og Styrelsende! Tilrods for den alt andet end behagelige Paastetur, som nogle Hundrede havde til Valdres laar, er der bebudet en Rejsekræft som albrig før, og Hoteller, Sanatorier og Skydstationer rufter sig nu som bedst til at modtage Strømmen.

Men at Jernbanen stanser oppe paa Tonsaasen, er en slemt Hindring for saavel Gods- som Passagertrafik, idet hele Valdres maa op Tonsaasen for at naa Jernbanen.

Først naar Banen bliver forlænget ca. 10 Kilometer til Ødegaardss Bro i Nordre Murdal, vil denne Gene i væsentlig Grad blive afhjulpet. Med de 125 Mand, som nu arbejder, vil der hengaa indpaa 3 Aar at faa denne Stue istand, og Nødsstilstanden — særlig Vaar og Høst, naar Sneen ligger høi paa Tonsaasen, medens Veiene er bare i Dalen — skaffer et forvildet Skid for Heste og Folk, og det falder uhyre kostbart.

Det er derfor et enstemmigt Onir fra hele Valdres, at der sættes et saa stort Mandskab i Arbejde, at Jernbanen vil blive færdig til Ødegaardss Bro allerede forstkommende Høst. W.....

En af Bergens største Kolonialkøbmænd, E. Ellingsen, er afgaaet ved Løden. Købmand Ellingsen havde drevet Kolonialforretning i Bergen siden 1866.

## Danmark.

### To Konger paa Raadhuset.

I Anledning af den engelske Konges Besøg paa Kjøbenhavns nye Raadhus, skriver "Social-Dem." følgende:

Alle de unge Damer, som passer Magistratens Skrivemaskiner, nedlagde pludselig Arbejdet forleden Dag om Formiddagen kl. 11. Anrøstningen var altså ikke nogen Lønkonflikt eller noget Brud paa det gode Forhold til Kontorernes mandlige Personale. Men Sagen var, at Kong Edward af England, som i disse Dage besøger Kjøbenhavn i Anledning af Kong Kristians 86de Fødselsdag, havde anmeldt Visit paa Raadhuset kl. 11½, lige midt i Kontortiden; og da de unge Damer hørte det, styrtede de sieblikkeligt ned under Palmerne i den store Raadhushal. Kontorchefernes Autoritet var som blåst bort, og—det nytter ikke at skule det—selv adskillige af Kontorernes ærverdige Justits- og Rancelliraader blev deres mangel-aarige Principer utro for Kong Edwards Skib, og fulgte Damerne.

Herad halvtoto var da en broget Skare af nybegjærede Damer og Herrer samlet i Raadhushallen, og flere af dem oplevede den største Sensation i deres Liv. Denne ved Hovedindgangen stod Overpræsident Oldenburg i stramme Diplomatfrakke for at "modtage" og vise om Borgmestrene Jensen, Marsstrand og Jacobi var ogsaa tilstede, og selvfølgelig Arkitekt Nyrop. Raadhusforvalter Nyrop-Larsen dirigerede en hel Stab af Raadhusbetjente, der i Dagens Anledning var forsynede med trekanterede Hætte.

Paa Slaget 11½ fløi Dørene op, og Sensationen begyndte.

Den første Begivenhed var den, at selve Kong Kristian var imellem de mange kongelige Personer, der ledsagede Kong Edward. Overpræsidenten maatte løbne en Anap over Brystet i sin sorte Frakke for at kunne trække Veiret; for Kong Kristian var slet ikke ventet, og det var hans første Besøg paa Kjøbenhavns Raadhus.

Saa fløi selve Kong Edward op for Døren. Ikke i sit Automobil—det tørde han ikke for Albert!—men i en ganske almindeligt Glas-karet. Den næste Sensation var nu at Overpræsidenten sagde en Vittighed, som Kong Edward belønede med en næsten Echandorphfæl Latter og et lille Klop paa Hr. Oldenburgs Skulder; dette Lpirtin gjorde umaa-delig Lykke.

Dernæst vakte det megen Opmærksomhed, at baade Kong Kristian og Kong Edward særlig underholdt sig med Borgmester Jensen. I Spar-

gamle Kammerraader rystede paa Hovedet; de havde aldrig i deres Liv oplevet noget saa mærkeligt som at se en Socialist staa og tale med to Konger, af hvilke ovenikøbet den ene var Keiseren af Indien.

De kongelige Damer og Herrer spadserede nu rundt i Raadhuset og beundrede Hr. Nyrops Arkitektur. Kong Kristian udtalte sin Henrykkelse over, at danske Arbejdere havde præsteret saa smukt Arbejde. I Borgrepræsentationens Sal stal Dronning Alexandra af England have sagt "Sup. rb!" og sat sig i en af Borgrepræsentanternes Stole; men da hun fik at vide, at den tilhørte en Antiformalist, reiste hun sig strax og væltede Blækket af Forstrækelse. (Heldigvis var Hr. Erler ikke tilstede og saa den stemme Blækket). I den store Sal i Raadhusets bageste Fløi foreviste Hr. Nyrop-Larsen Elevatoren og fortalte Kongen af England om alle de bøde og saarede, der har gjort den saa berømt. Kong Edward fik derefter en uimodstaaelig Lykt til at prøve Udvanderet, og sammen med Raadhusforvalteren foretog han en Tur op og ned, medens Kong Kristian og den øvrige Familie stod skjælvende nedensfor.

Tilfaldt vilde Hr. Nyrop-Larsen naturligvis have Briternes Konge op i Taarnet. Men Kong Edward saa ned paa sin mest fremspringende Vesteknap og sukkede—Hr. Majestæt veier 20¼ Pund—og Arkitekt Nyrop blegnede; han har jo gjort Taarntrappen noget snæver.

Men Overpræsidenten skyndte sig nu at indlede Dagens mest nervøse Begivenhed, idet han præsenterede Kong Edward den Protokoll, hvori Kæiser Wilhelm under sit Raadhusbesøg skrev sit Navn paa første Side. Det var med Angst og Bæven, man bød Kong Edward om at skrive sit Navn bagefter den tykke Kæiser; men Hr. Nyrop havde for at lette Vanskeligheden, tilbragt hele Natten for at tegne en stor Kongekrone paa det Blad, hvor Kong Edwards Navn skulde staa, og det blev Kong Edward saa glad for, at han virkelig skrev sit Navn. Hvorpaa ogsaa Kong Kristian og hele det øvrige kongelige Hus skrev under.

Efter halvanden Times Ophold forlod de kongelige endelig Raadhuset. Overpræsidenten saa lykkelig ud, men Kontordamerne kunde slet ikke skrive mere den Dag, og de gamle Rancelliraader i Magistraten sad og regnede forskjert i flere Timer efter.

**Bentschler's Green House**  
Telefon 179.

Alle Slags Blomster ordnede til Fester  
: : Begravelser : :

Cor. Williamson and Baldwin Streets,  
MADISON, WIS.

### Sandheden sagt.

Hr. Redaktør!—En Udgiver af et vist norsk Smuds-skrift siger:

"Der som nogen vil vide, hvorfra jeg har min blivende Opfattelse af Hans sataniske Mj. sket, saa vil jeg blot sige, at den har jeg faaet af Hr. Slottprest Schroeder, som havde den Vre at forfirmere mig i (min lille lutherste Barnetro)."

Ja, det er nok sandt, hans lutherste Barnetro var nok liden, saa liden, at der maatte være liden Vre i at forfirmere en saadan. Og det er jo saa, var han Klein i Religion, saa var han en Stjumper i alt andet, et Dumme hoved, undtagen i alstens gale Streger. Det eneste, han var flink i, var i at skulke. Se, hvor sandt og ærligt han dog siger det. Og det er jo saa: Kraaken roper paa sit eget Navn—alle er dumme og Idioter—men han, med "den lille lutherste Barnetro" sidder inde med hele Visdommen. Jovist er der Vre i at have med en saadan at bestille. Men den Dag kommer nok, da han maa være mere "forsigtig" med hoved han sender i Posten—og den Dag turde ikke være fjern Hans "Fugl" kunde jo komme paa det uret. Sted, eller i Flugten blive nappet ved Vingebenet.

D. J o n a s s e n.

### Fra York, Wis.

Hr. Redaktør!—I min Indsendelse, som stod at læse i "Amerika" for 26de Juni 1903, lod jeg Dem forstaa, at jeg ikke i et og alt delte Bladets Ansuelser; men at der er meget godt i det, lader sig ikke modsigge. Nu vil jeg saa Lov at paapege, hvad der efter min Mening er fejlt, og som burde være anderledes.

"Amerika" betragtes i Almindelighed som et Blad enhver lutherste Kristens kan se og læse uden at tage Ansvar af; men det forundrer mig, at en Mand med saa megen Kirkelig Sans som Hr. Anderson har, kan saa sig til at indføre sradanue afskyelige Karrikaturbilleder, som undertiden kan findes i hans Blad.

Di lutherste Kristne har en liden Bog, som vi forsøger at indprente vore Børn, og anser den som Ledesstjernen paa Livets ofte knudrede Vej til Gøighedens Havn; men Hr. Anderson maa have glemt dens Indhold; thi, at han som Barn og Ungling kjendte den, lader sig ikke betvivle.

Nu, min gode Rasmus, tag frem Luthers lille Katekismus, gennemlæs Gustavlen, og se om det er i Overensstemmelse med dens Aand at fremkille og latterliggjøre Statens højeste Ørigheidsperson, saaledes som du har gjort i nogle af dine Billeder.

Er det ifølge Romerbrevets 13de Kap at ære den Ørigheid Gud har sat over dig, at var, re Herrens Skaberværk med flige elendige Fantastibilleder? Og hvorledes gol ikke Sane i 8de April-Numeret over det tusende Nederlag La Jollette og hans Tilhængere fik ved din Beretning om Dommer Lufes 7000 Majoritet og du glemte at fortælle, at alle Statens konservative Aviser optrykte Knut Nelsons Anbefalings-skrivelse.

Nei da, the stalwarts gjorde intet for at fremme Lufes Valg.

Jeg ser ogsaa i sidste No. af "Amerika", at De benævner the stalwarts som de konservative Parti og det kan der være nogen Mening i; thi i Norge ialfald ansaaes et konservativt politisk Parti som Rigstrævepartiet, aa me veit alle, at Jernbane- og andre Monopoler længter tilbage til Egyptens Rjødgrøder, hvor de var fri fra at bære sin Andel af Landets Stattebyrder.

Detle faar være nok denne Gang; men jeg er slet ikke i Mangel paa Stof til at fortsætte.

Deres

H. D. Gaugen.



Du vil saa et paalideligt  
— U r —  
Guld- og Sølvvarer,  
hvis du kjober dem af  
**ROVELSTAD BROS.**  
Wholesale JEWELERS,  
& Retail... ILLINOIS.  
ELGIN.  
Send dem dit Navn og  
Adresse, og du vil saa dig  
tilsendt deres Katalog frit.

### DRUKKENS KAB HELBREDES HEMMELIGT.



ÆSKE SENDES FRI.  
Enhver Kvinde kan  
helbrede Mand, Søn eller  
Broder for Drikkelysten ved hemmeligt  
give ham et Midel i  
hans Kaffe, The eller  
Føde uden hans Vidende.  
Midlet er fuldstændigt  
uskadeligt. Enhver  
god og trofast Kvinde  
kan fortjente dette trykkelige  
Onde og vedvarende standse  
Lysten til Drikkesom  
Mrs. R. L. Townsend af  
Selma, La. I saarevis bad  
hun sin Mand om at  
slutte med at drikke,  
men han kunde ikke  
gjøre det af egen fri  
Vilje, og efter at have  
læst om den mærkverdige  
Kur, bestemte hun  
sig til at prøve det.  
Mrs. Townsend siger, at  
inden hun havde givet  
sin Mand ½ Box af Milo Tablets,  
tabte han al Lyst for  
Whisky, og at blot Syntet og  
Lugten af Olog Whisky nu  
gjør ham dødelig syg. Mrs.  
Townsend's Lovprisende  
Ord ere kun et af de Tusinde,  
som dette Kompagni ind-  
dehaver. Enhver, der vil  
sende deres Navn og Adresse  
og 4c til Porto til The Milo  
Drug Co., 189 Milo Building,  
St. Louis, Mo., vil med  
Posten modtage en fri Pakke,  
vel forseglet, med fuld  
Instruktion om hvorledes  
man helbreder Drikkelysten.  
Det koster ingenting at  
prøve det.

### JOHN M. NELSON

Norsk Sagfører.

Sager for Probate Court Specialitet.

Room 5, Badger Bl'k. — 14 S. Carroll St.  
To Døer Vest fra Park Hotel.

**Ørgel for Tjugums Kirke.**

Omendstjænt denne Spalte er strevet kun for eder, som er f. a. Hovedkirken i Dalestrand, saa er det ikke for at minde eder om hvilken haard Kamp jeg og to af mine Vaabenbrødre havde. 1863, den Dag, Tjugumskirken blev indviet, naar Præsterne kom, bærende Kirkens hellige Kær og Ørene skulde aabnes, og vi paa Sognepræsident Sverdrups forlangende skulde gjøre Polititjeneste paa Kirke-trappen og oplage Rampen med alle de Hundreder Mennesker, som var samlet fra 3 Præstegjælb, ialt 6 Kirkefogne, og som alle med Magt vil prøve at komme ind med de første, efter Præsterne, uogtet Sverdrups Instrug til os var den, at vi skulde plukke den som tilhørte Kirken ind først, og kunde den rumme mere, give lige Udgang for alle andre siden.

Men det jeg nu maa faa Lov at lægge baade de norske og amerikanske Tjugumsfogninger i Amerika paa Hjerte, er simpelthen dette, at være kjære, som tilhører Tjugums Kirke paa mange Slags Maader har anstrengt sig, og en stor Del endog over Evne, for at faa et Ørgel i Hovedkirken; men kan ikke naa op til den Sum, som trænges; thi 7-8 hundrede Daler, hvilket det mindste Piøorgel den Kirke kan være tjent med vil koste, er ikke Smaapenge der i saa trangt Løber, som der er nu, naar de ikke ser sig istand til at holde den Arbeidshjælp de trængte, fordi den er for dyr.

For at være sikker paa, om det forholdt sig saa, som jeg havde hørt, angaaende de store Anstrengelser de havde gjort, men alligevel manglede kun nogle hundrede Kroner, fandt jeg det rigtig at undersøge Sagen hos de rette vedkommende, og ifølge Provst Sverdrups Opgave f. M. mangler der dem ikke fuldt 300 Daler, men dem kan de ikke skaffe, og al saa ikke faa Ørgel. Men alligevel saa beider de ikke os om nogen Hjælp, men de er villige og meget taknemlige, om vi som før tilhørte den Kirke, vil hjælpe dem saa de kunde faa sig Ørgel; med det vilde de faa baade Glæde og en flittig Kirkegang.

Nabomenigheden, Hovedkirken i Vik, har nylig faaet sig Ørgel til over 1200 Daler, og Viksfogningerne her i Amerika gav en stor Sum Penge til det, er jeg fortalt. Hvad skal nu alle vi som er fra Dalestrand, Githunlandet, Søse-Svære og Vellefjorden gjøre; thi vi, eller vore Forældre, tilhørte jo alle Tjugumskirken, før vi kom til Amerika; skal vi med Ligegyldighed se paa, at vore Kjære: en Far eller Mor, en Søster eller Bror trænger baade Ørgel og Hjælp til at faa det, men ikke hjælper?

Jo, der maa vi hjælpe, Ijære Venner, og alle, som kan, maa give rundelig; thi det de mangler, kan vi godt skaffe, hvis vi vil vise os som taknemlige Sønner og Døtre for alle de Gøder vi fik af Tjugumskirken, og det er den eneste Anledning hvorved vi kan faa vise, at vi paa Sønner, hvor kostelig den Perle var, som vi fik der (Guds Ord) og som vi tog med os til Amerika; at de faar et Ørgel, vil baade være Ære og Gæde for os selv, saafremt vi elsker dem og vil dem vel. De, som nu vil vise sin Taknemlighed til Moderkirken i Dalestrand ved at hjælpe den med det, som fattes til Ørgel, skal faa sit Navn sendt hjem med Pengene, saa Præsten og hele Menigheden skal faa høre det i Kirken hvem det var, som hjalp dem til at faa den Ting i Kirken, som de har drømt om i 40 Aar.

Pengene sender I til Prof. R. B. Anderson, Madison, Wis., "Amerika's" Redaktør, som godhedsfuld har lovet at modtage og vakttere for dem og han sender baade Pengene og eders Navn hjem til Raskereren for Ørgelet. At eders Navne skal blive oplæste, saafom jeg har sagt, skal jeg sørge for.

Uogtet denne Indbydelse direkte kun gjælder eder, som er udvandret fra Tjugums Kirke, naar det dog enhver anden frit for at være med, hvis han vil.

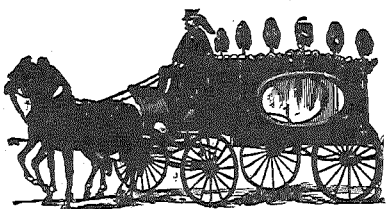
Nu, mine kjære Tjugumsfogninger, maa I allesammen hjælpe til, Kvinder saavel som Mænd, saa vi faar den Sum, som vore Kjære i Dalestrand mangler, saa de faar sig Ørgel.

D, tænk dig deres Glæde, og vær med, og saa maa I heller ikke forhale denne Hjælp, thi vi har saa let for at glemme det, som vi ikke gjør strax.

I Haab om, at denne Indbydelse vil behage eder vel, ledsages den med de allerbedste Ønsker om Held og stor Lykke, og naar vi har fikret vore Kjære i Dalestrand Penge nok til at faa sig Ørgel, skal jeg sende eder den Glæde paa Prænt.

I Ærbødighed

Christen Christensen Fjærestad.  
Religionslærer i Brookings City, S. D.



**Chr. Frautchi,**  
Furniture  
&  
Undertaking.  
Phone 517. 204 King St.  
MADISON, WIS.

**WISCONSIN RUBBER CO., Madison, Wis.**

**RUBBER IS KING!**

The WISCONSIN RUBBER COMPANY is selling "Florida" Plantation consisting of 5,050 acres of land in the State of CHIAPAS, Mexico, to be planted mostly to rubber, with some coffee, chocolate, vanilla, pineapples and bananas, and brought to prefect maturity in seven and one-half years from January 1, 1904.

This plantation is fourth of the famous "Markley Group" and is being sold under a contract the same as the other three and which has already pleased 5,000 investors of all classes.

We ask you to investigate our plan and let us know what you think of it. Our officers and agents will be glad to tell you about it.

A few dollars saved monthly will give you a living in a few years and will return good dividends in the meantime without a possibility of loss.

The safest and most profitable investments in the world are in Mexico. The safest and most profitable investments in Mexico are in Rubber Plantations.

We offer the only plan by which small investors can secure the same proportionate profits as capitalists are making in the same class of investments. Our plan is co-operative, each member having only one vote. Thus small investors are protected, as heavy stockholders cannot capture the business.

This company was incorporated in Madison July 14, 1903, under the laws of Wisconsin. It will pay 5 per cent dividend on all payments on stock the first year, and will increase its dividends every year.

Six-year-old rubber trees with the land on which they stand, \$1 each. Read our literature and see what they are worth.

This Company has already sold one-tenth of its stock at par value, of \$300 per share, representing one undivided acre and reserves the right to raise the price without giving notice.

Terms:—\$2.50 per month per share for 48 months and \$5 per month for 36 months.

John W. Mackay says: "The man who refuses to investigate the NEW THINGS shuts himself out from the best business opportunities of life."

"Watch those engaged in the production of Rubber, and, as the years go by, you will see them amassing splendid fortunes. The opportunities for young men are as great to-day as in the history of the world, and I firmly believe that Rubber furnishes the greatest."—Andrew Carnegie.

**Facts Are Stubborn Things When Backed by Government Reports.**

"Francisco Lacroix, of Palenque, Chiapas, stated that the returns from his eight-year-old trees were about two and one-half pounds per year."—Extract from Reports from Central America and Mexico.

"Senor Galinda, of Frontera, tapped several hundred six-year-old trees and obtained an average of two and one-fifth pounds of rubber per tree."—Extract from Reports from Central America and Mexico.

"There is one case authenticated in Soconusco, State of Chiapas, where three young forest rubber trees were transplanted which have now yielded for more than 35 years. The diameter of the trunks of said trees is now about seven feet and their branches at their greatest expanse are more than 80 feet. Each of these trees yield annually more than 50 pounds of gum."—Richard Gunther, U. S. Consul-General.

"One acre of 193 trees and 600 pounds as the yield at 50 cents per pound, a profit is realized over expenses of \$300, gold, per acre."—Bulletin Bureau of American Republics, published by the U. S. Government, 1898.

"A well-managed rubber plantation, after six years, should be able to distribute among its shareholders from 100 to 1,000 per cent annually on their investment."—Matias Romero, formerly Minister at Washington for Mexico.

"At the first tapping after the trees have reached the age of six or seven years a net profit of \$350, gold, per acre is made, and as the yield per tree increases yearly the profits also increase in proportion."—Bureau of American Republics, Washington, D. C.

"One hundred thousand rubber trees, the first year's harvest, will yield \$120,000."—British Foreign Office Report, No. 385, page 27. (Over \$800 per acre. Basis of 193 trees to the acre.)

"A healthy tree should yield an income of \$15 to \$20 per annum."—Rubber Culture in Ecuador, Advance U. S. Consular Report, March, 1898.

"By the end of the seventh year the grove will be in bearing and we will have a profit of \$300, gold, per acre."—Bulletin of Bureau of American Republics, January, 1898. Note.—193 trees to the acre.

"Some trees of two or three feet in diameter will give annually 20 to 40 pounds of good rubber."—From U. S. Consular Report, October, 1896.

For further information send postal card or letter to Wisconsin Rubber Co., and receive a circular with map and estimated dividends.

**CLIP THIS, FILL INN AND MAIL TO US.**

WISCONSIN RUBBER COMPANY,  
15-18 Fairchild Block, Madison, Wis.

Gentlemen: I am interested in the proposition you offer and request that you send booklet and other information you have available on the subject.

Name.....

Address.....

Occupation.....

**Crude Rubber Is Now Worth \$1.60 Per Pound.  
In 1903 it was \$1.00 per pound.**

President—R. B. Anderson, Editor of "Amerika", Madison, Wis.  
Vice-President—Dr Chas H. Hall, Madison, Wis.  
Secretary and Gen'l Manager—Samuel W. Merrick, Madison, Wis.  
Treasurer—Frederick C. Hutson, Madison, Wis.  
Attorney—Judge Edwin F. Carpenter, Janesville, Wis.  
Man kan ogsaa, om man vil, skrive til Rasmus B. Anderson.

# Indien.

(Foredrag af Prof. S. Stov Nielsen.)

Det kommer ikke saa meget an paa, hvor længe man lever, som hvorledes man lever. Det kommer heller ikke saa meget an paa, hvor store Gøner og Midler et Menneske har, som paa, hvad Brug han gjør af dem, han har. Det samme gælder ogsaa Lande og Folk.

Det har som Regel ikke været de store Riger og de talrige Folkelag, der har været Civilisations Bærere, og som har haft størst Indflydelse paa Verdenshistoriens Begivenheder.

Det var det lille Jødefolk, der var udset til at være Guds Eiendomsfolk, fra hvilket Saliggjærelsen udgaar til Jordens fjerneste Egne, og som selv nu i Ublændigheden og med Guds Forbandelse hvilende tungt paa sig, gjør sin Indflydelse gældende over hele den civiliserede Verden som Fortællingsfolk og Pengemænd.

Det var fra det lille, uanselige Makedonien, at den Magt udgik, som formaaede at kuldkaste Orientens ældgamle, mægtige Riger, hvis Statlamre var fulde af Guld og Edelstene, og hvis Krigshære var saa talrige som Himlens Stjerner og Havets Sand.

Den verdensberømmende Romermagt udgik oprindeligt fra en eneste By, bygget paa de 7 navnkundige Øie ved Tiberflodens Bred. Derfra fik Romas Ørne over hele den da kjendte Verden og bragte alle Nationers Skatte af Guld og Kunstværker hjem til Rom.

Det var først, da disse Riger havde udfat deres Grænsepæle om en væsentlig Del af den da kjendte Verden, og deres Undersaatter taltes i Hundreder af Millioner, at de bukkede under for indre Fordærvelser og ydre Fiender.

Guds Ord kommer ogsaa her til sin Ret: "Hvo, som tyles at faa, se til, at han ikke falder." — Lad ogsaa vor Tids overlegne Stormagter betænke dette i Tide!

Et af Verdens største, ældste, rigeste og tættest befolkede Lande, men som aldrig har øvet nogen væsentlig Indflydelse paa Verdensudviklingen, og hvis Historie og Bestaaenhed endnu i vore Dage er forholdsvis ubekendt, er Indien, eller som man pleier at sige, Ostindien. Det er da særlig den Del, man pleier at betegne som Forindien, og som nu er saa godt som udelukkende under Englands Herredømme, vi her vil beskæftige os med.

Dette mægtige Land, der strækker sig fra Himalajabjergenes svimlende Toppe i Nord ud i det indiske Hav som en vældig Halv med Bengalbuchtens i Ost og den arabiske Havbucht i Vest, har en Udstrækning af 1 — 1½ Mill. engelske Kvadrattmil, eller omtrent det halve af hele de Forenede Staters, og en Folkemængde af hen imod 300 Mill. Sjæle, eller ca. en Femtedel af hele Jordens samlede Befolkning.

Der er saaledes kun et eneste Land i Verden, der overgaar Indien i Folkemængde, — nemlig Kina.

I Provinsen Bude er der 473 Indbyggere paa hver Kvadrattmil, medens der i de Forenede Stater kun findes ca. 25 paa hver Kvadrattmil. Gjennemsnitlig findes der i Indien paa hver Kvadrattmil 135 Indbyggere.

Langs Kysten og Flodlejerne findes lave og meget frugtbare Sletter, medens det indre af Landet væsentligst bestaar af et eneste Høiland, der hæver sig 2 — 3000 Fod over Havet og er omgivet af Bjerge. Den frugtbareste Del af Landet er den mægtige Dalslette, der strækker sig langs med Gan-

ges, Hinduernes hellige Flod. Denne Dal afgiver Jøde til 100 Mill. Mennesker.

Landets Frembringelser er høist forskellige ligesom dets Klima. Paa Grund af den store Forskiel i Høide, varierer Planterøegten lige fra Tropernes herlige Palmeeskove til Polaregneses sne- og isdækkede Mos. Ris, Mais og Hvede er de Produkter, Folket er afhængig af for Opholdet. Bomuld, Opium og "India Rubber" er vigtige Exportartikler.

Vilde Dyr findes i Mængde, deriblandt Elefanter, Løver, Tigre, Pantere, Leoparde, Ulve, Hæner og en stor Mængde giftige Slangar, der hvert Aar kræver Mæsker af Menneskeliv. Man har saaledes udregnet, at i Aar 1871 blev der i Indien dræbt af vilde Dyr 18,078 Mennesker, hvoraf 14,529 døde som Følge af Slangebid.

Det er kun lidet, man kan vide om dette Land i tidligere Tider. De indfødte har nemlig aldrig selv beskæftiget sig med at skrive Historie, og det eneste, man har fra disse Tider, er altsaa, hvad man har faaet gennem andre Folkelag, der kom i Berøring med dem, hvilket jo hyppigst skete i Tilfælde af Krig.

Indiens Folk er ikke et men mange baade med Hensyn til Nationalitet og Race. Der tales i Indien 98 forskellige Sprog.

Ved det første Glimt af Lys over Indiens Historie ser vi i Tidernes Morgen to Folkelag kæmpende om Landets Besiddelse. Det ene af disse var af indo europæisk Stamme, det andet var det langt overlegent baade i Race og Udvikling. Det kom fra Nordvest gennem Bjergpasset og trængte Landets Urindvaanere tilbage fra de frugtbare Sletter henimod Bjergene, hvor de endnu er at finde.

Det er dog kun forholdsvis saa, der findes af begge disse Stammer ublandet. Den store Masse af Indiens Befolkning er i Dag et Blandingsfolk, som kendes under Navn af Hinduerne, og efter hvem hele den mægtige Halv benævnes som Hindustan, eller Hinduernes Land.

Det er dog først ved Alexander den Stores Indfald i Indien Aar 326 f. Kr., at noget virkelig historisk Lys kastedes over dette Land og Folk.

En græsk Historikskriver fra den Tid beskriver Landet, dets Folk, Civilisationen og Levevis, omtrent som Europæerne fandt det 2000 Aar senere Medens Vestens Folkelag er gaaet fremad i Kultur og Udvikling paa alle Omraader, saa synes de orientalske Nationer, og da særlig Kinas og Indiens, — at have staaet stille gennem Aartusinder.

Alexander trængte frem gennem Rhyder Passet til Indusflodens Riber, hvor han mødtes af Kong Porus, som var langt den mægtigste af Indiens Fyrster paa den Tid. Det kom til et Slag paa Bredden af Floden Hydaspes. Kong Porus og hans Folk kæmpede tappert, men det viste sig snart, at de intet formaaede at udrette mod den frygtelige makedoniske Phalang. Porus selv blev faaret og slgtede, men da han siden underkastede sig Alexander, fik han Lov til at beholde sit Rige og blev Alexanders betroede Ven. Ifølge en anden Beretning blev Porus dræbt i Slaget, men da han se ldt af sin Elefant, blev Dhret staaende og forsvarede sin Herres Legeme, indtil Alexander blev opmærksom derpaa og gav Porus en hæderlig Begravelse.

Alexander vilde nu trænge videre frem imod Indiens Indre, men hans Hær nægtede at følge ham, og han maatte vende tilbage til Babylon, hvor han døde Aar 323 kun 32 Aar gammel.

De næste 500 Aar kjender man ikke meget til Begivenhedernes Gang i Indien. Omkring 200 Aar efter Kr. gjorde Perserne Indfald i Indien. To Aarhundreder senere kom et Hyrdefolk fra Norden og nedfattede sig i Afghanistan. Genimod Slutningen af det 7de Aarhundrede, da Islams Tilhængere udbredte deres Lære med Sld og Sværd, faldt en Flok Arabere ind i Hindustan. De vandt i Begyndelsen adskillige Seire, men blev til sidst udbredte af de indfødte. I blandt Afghaner lykkes det dem derimod at grundfæste deres Lære, og nogle Aarhundreder senere — 1189 — finder vi, at en af deres Fyrster ved Navn Muhammed Gory opkaster sig til Herre over Indien, som derefter forbliver under hans Slægts Scepter intil Tamerlans Tid.

I Begyndelsen af det 13de Aarhundrede havde Schingishan stiftet et mongolsk Rige i Centralasien, og han underlagde sig efterhaanden største Delen af Asien baade Ost og Vest. En af hans Efterfølgere, — den for sin Grusomhed bekjendte Timur eller Tamerlan — der var Muhamedaner, underlagde sig 1399 hele det nordlige Indien. Blandt andet fortælles der, at da han havde taget saa mange Fanger, at han ikke længer kunde bevogte dem, lod han 100,000 af dem dræbe paa en Gang i Øbet af en Times Tid. Fra ham stammede det mongolske Dynasti, der sad paa Tronen i Delhi lige indtil 1857.

Flere af disse muhamedanske Fyrster benyttede sig af Landets Rigdom til at opføre prægtige Bygninger, hvoraf endnu findes saadanne Levningsger, som ubillkaarligt maa faa vor Tids Bygmestre til at forbauses.

De mærkeligste af disse er: "The Kootub Minar", der staar 11 Mil sydvest for Byen Delhi. Det er et Taarn bygget omkring ved Aar 1200 og skal være til Brud for en stor Moske. Det er endnu den Dag i Dag 238 Fod høit og skal være aldeles eneformaende af sit Slags; men endnu mere imponerende er vist nok det yndige "Taj Mahal", der blev bygget midt i det 17de Aarhundrede af Shah Jehan, Den store Mogul, som et Hvilested for Svøvet af hans Dronning Moomtaj-i-Mahal, hans Harems Hs. Denne Bygning staar i Nærheden af Byen Agra. Den er opført af rent, hvidt Marmor og indvendig smykket med kostbare Stene af alle Farver. Det skal være ubetinget den smukkeste Bygning i hele Verden.

Det var først i det 17de Aarhundrede, at europæisk Indflydelse begyndte at gjøre sig gældende i Indien.

I Aaret 1600 under Dronning Elisabeths Regjering dannede der sig i England et Selskab af Rysmænd, der fik Regjeringens Billigelse og Støtte til at drive Handel med Indien og oprette Kolonier derovre. Det fik Navn af "The British East India Company".

Dette Selskab trivedes godt og skaffede sig snart stor Rigdom og Indflydelse. Det fik efterhaanden store Rettigheder fra den engelske Regjering og udstrakte lidt efter lidt, dels ved List og dels ved Vaabenmagt, sit Herredømme over de indfødte Høvdinger. Endelig i 1773 erholdt Selskabet udøvende Myndighed, og dets Præsident styrede fra den Tid af de engelske Interesser i Indien under Navn af kongelig Generalguvernør.

Englænderne var imidlertid ikke de eneste Europæere, der forsøgte at stæffe sig Besiddelse i Indien. Frankrig, Portugal, Holland, Danmark, og andre Lande havde ogsaa sendt Expeditioner til Indien. I Aaret 1740 begyndte der at udvikle sig Strid mellem de engelske og franske Interesser og i

Løbet af de følgende Aar, medens Mo-derlandene i Europa laa indviklet i den østligste Arvefølgekrig og den store Svvaarskrig, førtes der ogsaa i Indien saavel som i Nordamerika Krig mellem de engelske og franske Kolonier. De indfødte drog sig saa med i Striden enten paa den ene eller paa den anden Side, og da de engelske Vaaben endelig Aar 1757 vandt en afgjærende Seir i Slaget ved Plassey, var Resultatet ikke blot, at Frankrig maatte vige Pladsen i Indien, men at Englands Ovrherredømme herefter ogsaa blev anerkjendt af næsten alle de indfødte Stammer.

Den Mand, der gjorde sig fortjent som det engelske Herredømmes Grundlægger i Indien, var Robert Clive, siden kaldt Baron af Plassey. Denne Mand kom 18 Aar gammel til Indien som Skriver i Ostindiakompagniets Tjeneste, men da Krigen udbrød, lagde han snart saa stor militær Begavelse for Dagen, at han fik Kommandoen over Kompagniets Tropper. Saaledes finder vi ham som Seirherre ved Plassey. Han blev siden Guvernør og gjorde sig fortjent ved Klog og human Administration. Efter sin Hjemkomst til England blev han imidlertid af personlige Fiender anklaget for Misbrug af sin Magt i Indien. Han freikjendtes, men tog sig Sagen saa nær, at han af Græmmelse berøvede sig Livet.

Det Herredømme, som Lord Clive havde grundlagt i Indien, blev siden grundfæstet og udvidet under hans Efterfølgere om end ikke altid ved Hjælp af de mest hæderlige Midler. Den vigtigste af disse Mænd var uden Betingelse Warren Hastings, der var Guvernør i Indien fra 1772 til 1786.

Han arbejdede paa at sætte System i Selskabets Regjering og var meget nidkær for at fremme dets Interesser; men da han herunder gjorde sig fældig i uretfærdig Undertrykkelse af de indfødte, blev der ogsaa mod ham rettet Anklage i Parlamentet for Misbrug af sin Myndighed. Det var den for sin strenge Retfærdighedsfølelse bekjendte Edmund Burke, der rettede Anklagen imod ham. Vel blev han omfattet freikjendt; men da var han en ruineret Mand paa Hælbred og Formue. Den fra de Forenede Staters Historie bekjendte Lord Cornwallis var en anden af hans Efterfølgere.

Uf og til udbrød der Fiendskaber med de indfødte, og mangen haard Kamp maatte kæmpes, men det endte dog altid med, at de engelske Vaaben seirede, og Kompagniets Indflydelse udvidedes. Selskabet dannede sig efterhaanden en staaende Hær af indfødte, som fik Navnet "Sepoys" (en Fordreining af det indiske Ord "Sivari", en Soldat). Den blev udrustet med moderne Vaaben og indøvet

i disses Brug af engelske Officerer. Antallet af disse "Sepoys" voksede steds, indtil der i Aaret 1857 var ikke færre end 500,000 af dem i den indiske Hær, medens første Delen af de faste engelske Tropper var hjemsendt.

Fra de indfødtes Side set havde Selskabets Regjering helt igjennem været tryllende og kun beregnet paa Selvberigelse. Man begyndte nu at blive urolig, og særlig Frykterne ønskede sig bare en Anledning til at afstaa Magtet. Disse mente nu i den indfødte Hær at se en Magt, der var i Stand til med et Slag at tilintetgjøre det forhadte engelske Herredømme, hvis blot de kunde bringes til Oprør.

Man begyndte at udsaa Misbillid og Utillid til dem, og hvor Seiden slog Rod, blev den omhyggeligt forstret og pleiet. Til sidst var alt saaledes forberedt, at der skulde kun en Gnist til at tænde Oprørsild over hele Landet; og saa forsigtig var man gaaet frem, at den engelske Regjering ikke anede det mindste Uraad.

Den forønskede Anledning kom derved, at en Del af Hæren fik nye Geværer, og Patronerne skulde være blypættet i en Blanding af Talc og Svinesfedt. Da denne sidste Omstændighed kom Soldaterne for Øre, blev de helt forfærdede. Hinduerne holder jo nemlig Roen for et helligt Dyr, og Muhammedaneren hader Svinet som den onde selv. Derfor turde man heller ikke røre de omtalte Produkter.

Da saa Oprørslederne traadte til og indbildte dem, at det hele var fra Englændernes Side et planlagt Forsøg paa at faa dem til at besmitte sig og saaledes i Uvidenhed bryde deres Kaste, saa nægtede man at modtage Patronerne og i Løbet af kort Tid var hele Hæren i aabent Oprør. Landets gamle Hovedstad Delhi blev taget i Besiddelse og gjort til Samlingssted, efter at den lille engelske Besætning paa to Mand nær var falden og Magasinet sprængt i Luften.

Herpaa fulgte en sand Rædselsperiode i Indien. Europæerne blev myrdede for Tode. De smaa engelske Garnisonen i Bherne var for svage til at hde nogen synderlig Beskyttelse. Den mægtige Mahratta Høvding Nana Sahib, der hele Tiden havde vist sig som Englændernes Ven, men havde dem i sit Hjerte, kastede nu Rappen af og reiste Oprørsfanen.

Den 23de Juni, netop Hundredeaarsdagen efter Slaget ved Plassey, faldt han pludseligt over den lille engelske Garnison i Cawnpore paa 300 Mand under Kommando af Sir Hugh Wheeler, men da hans Angreb blev tilbageslaet, og han vidste, at en engelsk Styrke under Undsætning, benyttede han sig af Svig for at naa sin Hensigt. Han

lobede da Englænderne, at hvis de vilde overgive Byen, skulde de faa Lov til at drage uhindret bort med Kvinder og Børn. Disse Betingelser gik man ind paa, da man ikke saa sig i Stand til at holde Stillingen ret længe og var stædt i stor Nød paa Grund af Mangel paa Husly, Vand og Fødemidler.

Den 27de var alt færdig for Udrykning, men neppe var man kommen udenfor Barakkerne og ned til Flodbredden, før Sepoierne paa et østligt Signal overfaldt den forsvarede Skare paa henimod 1000 Mennesker og dræbte dem uden Skaansel. Et Par Hundrede Kvinder, som undslap denne første Rædselsbaad, blev indespærret i et eneste Hus for 19 Dage og saa endelig myrdede i koldt Blod af Bøller, som Nana Sahib havde lriet dertil, da han ikke kunde holde sig længere mod Undsætningshæren.

To Dage senere drog Gen. Havelock ind i Cawnpore efter at have bundet en glimrende Seir, men kun for at finde, at han kom for sent.

I Byen Lucknow var Sir Henry Lawrence stationeret med en engelsk Styrke paa 636 Mand og 11 Kanoner. Da han forstod, at det var Sepoiernes Hensigt at indeslutte ham, drog han med sin lille Hær ud imod dem i Gaad om, at det skulde lykkes at adspredde dem og undgaa en Beleirings Kæmpe. 7 Mil fra Byen stod han paa Fjenden 15,000 stærk og med 6 Feltbatterier. Han havde ikke ventet at møde en saadan Styrke, og i den ulige Kamp, der paafulgte, var hans lille Tropp nær blevet aldeles omringet og tilintetgjort. Dog lykkedes det ved de mest forvilede Anstrængelser at hugge sig igjennem, men at hele den tapre Flok naaede kun 234 tilbage til Byen, og Kanonerne var tabt. Det skede den 29de Juni.

Nu blev Byen belejret og bombarderet ved Dag og Nat. Beleiringen varede til den 22de Nov. Hvad Garnisonen med Familier maatte udstaa gennem disse Maaned, er ikke til at beskrive. Den store engelske Digter Alfred Tennyson har gjort et hyppeligt Forsøg derpaa i sit bekjendte Digt "The Siege of Lucknow". Den 4de Juli blev Sir Henry Lawrence ramt af en Granat, der bortrev hans ene Høfte. Han døde to Dage efter. Før sin Død havde han hørt om Garnisonens Skæbne i Cawnpore, og hans sidste Ord til sine Folk var: "Save the ladies. Don't surrender".

Endelig kom Hjælpen. Gen. Havelock med sin tapre lille Skare havde gjentagne Gange gjort Forsøg paa at komme deres belejrede Benner til Hjælp, men hver Gang

"Amerika's" Agenter.

Følgende er ansat som Agenter for "Amerika" og er bemyndiget til at tegne nye Subskribenter og Solitære for Kontingenter.

Wisconsin:

- M. Bjornson, rejsende Agent;
- Martin Finstad, rejsende Agent;
- H. O. Knutson, rejsende Agent;
- Thomas Edwards, Ashland;
- Gabr. Anderson, Beaver Creek;
- Andreas Wang, Galesburg;
- L. Larson, Eau Claire;
- S. E. Degaard, Mondovi;
- D. C. Hanson, Wishek;
- Hans C. Hougstad, Galesville;
- Gilbert Jverson, Hudson;
- Jno. Renslaetter, La Crosse;
- J. J. Wold, Lochiel;
- D. B. Stenerson, Menomonie;
- John Nilberg, Mt. Horeb;
- Albert Komet, Northfield;
- Dr. H. B. Anderson, Orfordville;
- P. P. Dahl, Pigeon Falls;
- Jens D. Braaten, Prairie Farm;
- John D. Johnson, Rivington;
- Mather Hansen, Sparta;
- Sever Nundal, Soldiers Grove;
- Lars E. Kullin, Stoughton;
- Christoffer Evershien, Wausau;
- G. U. Lund, Wausau.

Minnesota:

- D. L. Kindahl, Rindal;
- A. Seeverus, Rock Dell;
- J. Johnson, Austin;
- H. D. Solum, Barnesville;
- Mons Gauge, Benson;
- Mons Mahlum, Brainerd;
- D. A. Espefeth, Jæspe;
- J. H. Sivverud, Kasson;
- Andrew Rolstad, Kenyon;
- Adolph Dyrwid, Lantana;
- C. J. Nasfeth, Marlette;
- A. A. Boe, Northfield;
- Gabr. Birkenes, Oslo;
- H. B. Olson, Rushford;
- Brown Anderson, Spring Grove;
- Nels N. Johnson, Stillwater;
- R. A. Overland, Twin Lakes;
- Ole D. Berg, Waseca;
- P. Song, Willmar.

Iowa:

- L. D. Lillegaard, Bode;
- D. Amundson, Cresco;
- Geo. E. Johnson, Garlontown;
- A. L. Kloster, Hawley;
- Hans D. Knutson, Jewell;
- D. L. Knutson, Joice;
- A. E. Landsrud, Landsrud;
- D. N. Styrbe, Lake Mills;
- Gustav Johnson, Nasfet;
- Arnoldus Krogh, Northwood;
- A. N. Strudvig Jr., Scarville;
- Rev. Aug. J. Dorgerson, Sombor.

Nord Dakota:

- D. M. Bangsnes, Kindred;
- Miss Helene Hoff, Palermo;
- Rasmus Olson, Merit;
- Ole Thoreson, Park Hill;
- Peter Edwardson, Kindred;
- G. N. Lindahl, Velva;
- G. M. Christopherson, Plymouth;
- G. C. Westby, Waterloo.

Sud Dakota:

- G. L. Sagsvold, Arlington;
- D. C. Halvorsen, Brandt;
- G. A. Strand, 739 W. 10. St., S. Falls.

Alabama:

- M. J. Søberg, Thorsby.

Texas:

- F. E. Solwid, Norie.

THE OVERLAND LIMITED.

The Traffic Department of the Chicago & Northwestern R'y has issued a handsome booklet descriptive of the Overland Limited, the most luxurious train in the world, and of the Chicago, Union Pacific & North-Western Line, the route of this famous train to the Pacific Coast. Fully and interestingly illustrated. — Copy mailed to any address on receipt of 2-cents stamp, by W. B. Kniskern, P. T. M., Chicago,

havde de maattet opgive det, tvunget dertil af Krigtid, Engdom og Fiender. Den 15de Sept. ankom Gen. Dutram til Sawnpore fra Calcutta med 2000 Mand. Med denne Forsterkning lykkedes det tilfids Gen. Havelock at faa sig igjennem Flendernes Brimmelse og overvinde alle Vanskeligheder, der var saa store, at det tog 2 Dage at vinde frem over de sidste 2 Mil af Velen.

Ankommen til Bhen maatte Soldaterne kæmpe sig frem fra Gade til Gade, fra Hus til Hus; thi hele Bhen paa selve Rejdsen rær var nu i Oprørernes Hænder. Endelig den 24de Sept. naaede han at forene sig med de betrængte, og stor var Glæden, men Faren var endnu ikke forbi. Styrken var endnu altfor liden til at forma at hæve Beleiringen. Man maatte nøies med fremdeles at forjære sig i Residensen, indtil Sir Colin Campbell, der var sendt fra Eng'and med 5000 Mand, naaede Bhen den 16de Nov. Han maatte kæmpe sig frem ligesom Gen. Havelock men frem kom han, og den 22de ved Midnatstid førte han den forkomne Rest af Garnisonen ud gennem Bhen til sin Lejr, hvor de nød den forpleining, de saa haardt tiltrængte. De befriede talte foruden Mændene 479 Kvinder og Børn.

Stor var Glæden over Befrielsen, men den fulde dog blandes med Sorg. Samme Morgen maatte General Havelock lides af sin Gæst og bæres til sit Telt. Her laa han nu døende. Den 24de Nov. lykkede han sine Dine. Han havde netop modtaget Budskab om, at Dronningen havde gjort ham til Baron med en Pension paa 1000 Pd. om Aaret. Han sølte, at Gud havde været god imod ham, og døde glad og tilfreds.

Som alt er berettet, var Delhi stroy efter Oprørets Udbrud falden i Sepoyernes Hænder og gjort til Insurgenternes Hovedstad. En Regjering skulde oprettes, og Muhamed Suraj-oo-been Shah Gæze blev udraabt til Konge. Kort efter ankom en liden styrke under Sir Henry Barrard, men da han fandt Bhen i Oprørernes Hænder, begyndte han en Beleiring, der Lid, efter anden blev gjort stærkere indtil man endelig den 14de Sept. saa sig i Stand til at tage Bhen med Storm. Kongen med sin Familie flygtede, men blev forfulgt og indhentet. Hans Sønnen blev dræbt paa Stedet, og han selv blev landsforvist. Han døde i Landsflygtighed 1861 som den sidste Medlem af det mægtige mongolske Dynasti, og dermed svandt den sidste Skygge af en Magt, der havde bestaaet i ca. 800 Aar.

Hermed var Oprørets Magt brudt. De øvrige Bher i Oprøret

nes Hænder overgav sig snart, og i Løbet af kort Tid havde Fredens Engel atter spredt sine hvide Dinger over det store Land.

Herefter turde England imidlertid ikke længere overlade Styrken af Indien til det østindiske Kompagni. Den 2den Aug. 1858 blev Selskabet derfor erklæret opløst og en Regjering oprettet med en Guvernør, udnævnt af Dronningen selv. Han bærer Titel af Viceronge i Indien.

Nu oprandt en ny Tid over det forpinte Land. Civilisation og Retsfærdighed er siden gaaet fremad Haand i Haand, og Folket er kommen til at indse, at deres Overvinderere er deres sande Velgjørere. "Danstere".

**DR. M. IVERSEN,**  
STOUGHTON, WIS.

Abezamineret ved Kristiania Universitet Norge. Studeret et Aar ved Universitetet i Kjøbenhavn. Specialitet: Uhelbrede og Operationer af Halskræft samt Glem og Drenghygdomme. Breve paa Engelsk, Tysk eller Norsk besvares frit.

**Dr. J. L. URHEIM**

Bolig: 933 N. Division St., Chicago. Romortid: Til 9 Form., 1-2 og 6-8 Eftermiddag. Norsk Læge. Besøgende Læge ved Cook County Hospital. Specialitet: Kroniske Sygdomme.

Storartede Vaar- og Midsommer-  
**EXKURSIONER**  
5 1/3 DAG OVER ATLANTEREN  
RECORD PASSAGE  
MED DEN GAMLE PAALIDELIGE

**CUNARD LINE**  
ETABLERET 1840.

Til Skandinavien 8 Dage, 5 Timer.

- De pragtfulde dobbeltpropelledede Dampskibe  
**LUCANIA, CAMPANIA**, 620 Fod lange, 30,000 H.-kræfter
- De hurtigste Dampskibe i New York-Liverpool Ruten.  
**UMBRIA, ETRURIA**, 525 fod lange, 14,500 H.-kræfter.
- De hurtige Express Dampskibe  
**CARPATIA**, 558 Fod lang, 13,565 Ton.
- Udelukkende for 2den og 3die Klassen Passagerer.  
De NYE dobbeltpropelledede kæmpe-Dampskibe  
**SAXONIA, IVERNIA**, 600 Fod lange, 14,150 Ton.
- to af de største Dampskibe nogensinde anløbet Boston  
**AURANIA**, kun 2den og 3die Klasse.

Fra NEW YORK.		Fra BOSTON.	
LUCANIA,	Mai 7	IVERNIA,	Mai 10
UMBRIA,	" 14		
CARPATIA,	" 17	SAXONIA,	" 24
CAMPANIA,	" 21		
ETRURIA,	" 28		
AURANIA,	" 31	IVERNIA,	Juni 7
LUCANIA,	Juni 4		
UMBRIA,	" 11		

Specielle Befvemmeligheder for 3die Klasse.  
Private Kahytter med 2-4 Soverpladse i hver paa Overdækket. Hver Seng udstyret med patent Spring Bund og forsynet med udmærkede Sengklæder. Kaffeervant, Speil, Vandkaraffe og Glasier. Sæde, Krogge for Klæder og Hatte, etc., i hver Kahyt. Hver Afdeling har sin egen Spiseal, stor og rummelig, Spisestue med Dampbørb, The og Kaffe Urner etc., etc.  
To Promenadepladse, en paa det aabne Dækket for Brug i smukt Veir, og en stor Plads paa Overdækket bestyret med Regn og Vind.  
Røgeventer, stori og bekvemmeligt.  
Et Siddeoverdække for Damer, elegant udstyret, og med et dækket Piano for 3die Klasse Passagerers ubelukkende Afbenyttelse.  
Uovertræffelige Befvemmeligheder for alle Klasser, men i særdeleshed 3die Klasse.  
Hvit Brud af Sengklæder for 3die Klasse Passagerer, ligesaa frie Spise og Dricketar, hvilke holdes rene af Kompaniets Tjenere.  
For alle andre Oplysninger henvend Dem til vore Votat-Agenter eller til  
F. G. WHITING, Mgr., Dearborn & Randolph, Chicago.  
A. G. Johnson Co., 10-14 Washington Ave. S., - - - Minneapolis, Minn.  
R. M. Camp, Madison, Wis., Agenter.

THE MOST POPULAR IN USE  
**ESTERBROOK'S STEEL PENS.**  
150 STYLES TO SUIT ALL WRITERS. ALL STATIONERS HAVE THEM.  
WORKS CAMDEN N. J. 26 JOHN ST., NEW YORK.

**ENESTE NORSKE**  
**ENGROSS FISK OG OST**  
NORTHERN FISH AND PRODUCE CO.  
FORRETNING I W. RANDOLPH ST. I CHICAGO.  
KJØB AF OS SKRIV TIL OS.

**FIRST NATIONAL BANK** of Madison, Wisconsin.  
Depository of the United States.  
DIRECTORS:  
N. B. Vanslyke, Pres. Wayne Ramsay, Cashier. F. F. Proudft. J. E. Moseley,  
M. E. Fuller, Vice Pres. M. C. Clarke, Asst. Cashier. B. J. Stevens. Wm. F. Vilas.

Fremstreditsfolk bruger  
**GAS**  
Ranges, Heaters, Grates  
—and—  
Independent Water Heaters.  
For nærmere Underretning besøg eller telefoner til  
**MADISON GAS & ELECTRIC CO.** } }  
126 E. Main Street. } }  
Telefon:  
Standard..... 23  
Bell..... 144

**FRED. M. SCHLIMGEN.**  
**Monumenter.**  
Hvis du har tænkt at faa et Granit eller Marmor-Monument i Baar eller til Sommeren, kom og besøg os se det største og bedste Uplag som nogen sinde er fremvist her i Bhen. Vi har i vort Varelager fem og otti nye og moderne Monumenter af Barre, Quincy, Montello, Waujaun og St. Cloud Granit; ogsaa blaa og lystulvret Marmor, hvilke vi kan sælge til rimelige Priser. Førsteklasses Arbejde og bedste Varer. Se kan du faa se med egne Dine, hvad du faar for Pengene.  
124 West Main Street, Madison, Wis.  
Overfor Courthouse.

**Mærk!**  
Paa den røde Kap paa Bladets første Side vil De se til hvilken Tid De har betalt for "Amerika".

**Subskriptions-Blanket.**  
**AMERIKA PUBLISHING CO.,**  
Madison, Wis.  
Indlagt vil De finde \$....., hvilket betaler for "Amerika" fra..... til....., og bedes kvitteret for paa Adresselappen.  
Navn.....  
P. O. Adresse.....  
County..... Stat.....

**Canter ved Arne Hoff's og Erik Skirrud's Grav.**

I kjære gamle, som fik flytte, fra Stridens Land til Himlens Hjem; I gjorde vist et bedre Bytte, Vi haabe nu I er blandt dem, Som synge: Være være Gud! Som os fra Striden hentet ud.

Dig, Hoff, ei Børn og Viv omgave, Da du blev lagt til Hvile her; Men Venner du dog monne have, Som dig i kjærligt Minde bær', Du var en mild og bramst Mand, Som hver med Respekt mindes kan.

Dit Støb i Graven roligt sover, Ved Siden af din Hustru tro; Mens eders Sjæle sælles lover, Jer Gud, for hvad han gav jer to. Her fik I mangen Naadedag, Som soandt med stille Velbehag.

Gr. Skirrud Hustru efterlader, Som er for Dieblicket svag Og Børn—men græd ei for jer Fader! Vi haaber han en evig Dag Opnaaet har i Himlens Land, Som et af Nat formørkes kan.

I gode Naboer mon være, Gud lønne eder derfor højt; Jer Minde holdes højt i Være, Af dem jer kjendte, det er vist; I gode var mod hver og en, Til Raad og Hjælp ei heller sen.

I byggede jo vore Kirker, Var udentvil i trange Aaar; Mens vi—for megen Lugs virker, Er et tilfreds med hvad vi faar. Vi sønfter jordist Paradis, Paa Nøjsomhed ei sætter Pris.

Ja, tak, I byggede os Kirker, Som I nu efterlader os; Ja, Væmd og Kvinder sammen virker, Forsørgelighed, den bød I Trods, Den Lugsunge, som besværer Sind, Hos eder slap den albrig ind.

Jer Kvinder var ei Byttedukker, Som vore ere nuiltdags; Der under Modepisten sukker, Er ei tilfreds for allelags Unyttigt Sjæs de faar hængt paa Sin Syndekrop, som raadne maa.

Jer Grav nu eder monne gemme, Hav vsind Tak for hver en Dag, Jeg i jert Nabolag var hjemme, Som alle svandt foruden Nag, Med stille Ro I Naaget bar, Som for jer mindre smagfuldt var.

Det sidste Ord, som Hoff udtalte, Paa Jord jeg ikke glemme kan; I barnlig Tillid han paakaldte Sin store Gud og Frelsermand: "Gud hjælp mig!" det var de Ord, Han talte sidst paa denne Jord.

Jer Grav er taus, men den asmalet, For mig og hver, som tænke vil; Det er som om den til mig taler: Du snartlig ogsaa dækkes til, Og blive skal til Jordens Støb, Skal smuldre hen som visnet Løv.

Fred med jert Støb, jert Minde leve, Blandt os og Efterlægten her; Jeg det af os og dem mon kræve, Som nyder godt af jert Besvær

**En Væreskrans vi paa jer Grav Vi lægge, som et tages af.**

Hvem som nu næst her skal nedplantes I Dødens Have ved vi ei; Men det er vist, paa Jord ei sandtes Den ei, som maa gaa al Rjødets Dei. O, Gud, hvis det tilfalder mig, Gjør Enden blid og lykkelig. X.....

**Fra Kenfett, Iowa.**

Gr. Redaktør!—Jeg har nu læst "Amerika" i over et Aar, og maa sige, at jeg synes godt om Bladet i mange Henseender, særlig fordi at De, Gr. Anderson, gennem Deres Blad søger at udbrede gode, billige Bøger, som vist er en nødvendig Ting blandt os Norste, da vi som et Folk betragtet, vist staar meget tilbage i Kjendskab ill den norske Literatur, og at de norske Bøger har været alfor dyre i Forhold til de engelske Bøger, noget, som dog nu i den senere Tid synes at rettes paa lidt efterhaanden, men en Ting hær har jeg maattet forundre mig over, og det er, hvorfor De, Gr. Anderson, har været saa forbitret over Stiftelsen af det saakaldte norske Selskab i Minneapolis for om trent et Aar siden.

Mig synes, at De viser en usødig Joren over dette Foretagende. Det er da vel Bevarelsen af den norske Nationalitet og mere Samhold i Politiken man helst sigtede til med denne Forening, eller hvad andet kunde man mene dermed, kan ikke jeg forstaa, og hvis saa var, hvorfor da blande det op med Religionen? Jeg har ogsaa lagt Mærke til, at De har meget imod Guvernør La Follette. Er det ikke virkelig saa, at han staar paa det almene Folks Side i sin Politik; at han er inde for ligelig Deling af Skatterne efter Formue, og at han ved forbedrede Love vil give Folket bedre Anledning end de nu har til at ukaare fine Embedsmænd efter eget Vnske og bedste Skjøn, og at han ved nye Forordninger vil forhindre Jernbanekompanierne og andre store Korporationer fra at omgaa en retsferdig og ligelig Skatteligning, eller er det bare Brøvl og løst Snak La Follette farer med? Jsaafald burde han kastes paa Hyliden, jo før, jo heller.

Jeg haaber, at De, Gr. Anderson, ikke er traadt i Korporationernes Tjeneste, at De ikke har forladt den gode, gamle Sti, som De stod paa for mange Aar tilbage, da de var almindelig anseet blandt os Norste for en ægte Frihedsmand, rebellig i Politik, faavelsom i andre Sjøremaal.

Dette faar være nok for denne Gang. Med en venlig Hilsen tegner jeg mig H. O. O.

**En Distræt Herre.**

Theodor Mommsens Død, der har givet Anledning til saa mange Lovord over den berømte Videnskabsmand, har ogsaa foranlediget Fremdragelsen af nogle Anekdoter om den store Lærdes Distraction. Jeg mindes saaledes, fortæller en Medarbejder til "Berl. Zeit." den Opftigt, det en Dag vakte paa Bibliotheket, at se Mommsen komme spaserende med et Par tykke Jollanter under Armen og med en Blomsterpotte i Haanden. Gfier nogen Betænkning og da Mommsen var passeret gennem et Par Værelser, var der en af de tilstedeværende, som tog Mod til sig og spurgte ham, hvorledes han var kommen til den smukke Plante. Professoreen saa først forbauset Spørgeren ind i Ansigtet og derpaa ikke mindre forbauset paa Fuchsiaplanten, han holdt i Haanden, og som han først syntes at opdage, da han blev gjort opmærksom paa den, uden at vide, hvorfra den var kommen. En ung Student, som var gaaet efter Mommsen paa Gaden, kunde løse Gaaden, og Løsningen viste sig at være ligesaa simpel som fornøielig. Mommsen var som sædvanlig i dybe Tanker gaaet igennem den menneskelige Behrenstraf, indtil en Blomsterpotte, der stod foran et Udsalg, beredte hans rette Linje en ventet Hindring. I Stedet for nu at gjøre et Skridt udenom, havde den gamle Vismand bukket sig ned og for at rydde Hindringen af Veien taget Potten op og var vandret videre med den i Haanden helt ind i Bibliotheket.

En anden Anekdote fortæller om Mommsen fra den Tid, Berlin endnu ikke havde elektriske Spørvogne; men da de gode, gamle, mørke Hestespørvogne var alene om at besørge Trafiken. I den ganske særlig mørke og snævre Charlottenburg-Vogn kjørte jeg ofte med den gamle Herre ind til Byen. Mommsen havde den Vane altid at lægge sine Brillen fra sig og steds til Venstre for sig. En Dag var de forsvundne; at de laa fredelig og venlig blinkende paa hans høire Side, saidt ham ikke ind: Han søgte og søgte til Venstre for sig hele Vognstiden igennem, indtil endelig en liden Pige, der sad ved hans høire Side rakte ham Brillerne. Han takkede den smaa med et venligt Blk, og medens han pudkede sine Brillen, spurgte han, vel for at vise sig venlig, men stienlynlig beffæstiget i Tanken med andre Ting:

"Tak skal du have, hvad heder du, mit Barn?"

"Anna Mommsen, Pøpa," var det overraskende Svar til stor Fornøielse for de andre Passagerer, der morede sig ikke lidet over den ihkkelige Faders forbaufede Udtryk.

Der er mere Katarrh i denne Egn af Landet, end alle andre Sygdomme tilsammen, og den blev indtil de sidste Aar anset som ubelædelig. I mange, mange Aar erklærede Lægerne den for en total Sygdom og foreskrev lokale Midler, og da de ikke opnaaede Helbredelse ved lokal Behandling, erklærede de den for ubelædelig. Videnskaben har bevist, at Katarrh er en konstitutionel Sygdom og beror på fraver konstitutionel Behandling. Ball's Catarrh Cure, fabrikeret af F. J. Cheney & Co., Toledo, Ohio, er det eneste konstitutionelle Lægemiddel i Markedet. Det tages indvendig i Portioner fra 10 Draaber til en Tefsefuld. Det virker direkte paa Blodet og Systemets Slimhinder. De tilhører et hundrede Dollars for ethvert Tilfælde, det ikke kan kurere. Skriv efter Cirkulærer og Viseskrivb. Adresse: F. J. Cheney & Co., Toledo, O. Salges hos Apothekere, 75c. Ball's Family Pills er de bedste.

**Et storartet Tilbud**



"Kvinden og Hjemmet" og "Vort Bibliothek", der nu er i sin 15de Aarg, og udkommer med 40 store Sider i et Dplag af 72,000 Exemplarer hver Maaned, er det eneste Kvindetidblad i vort Sprog i Landet. Dets Indhold er til Glæde, Opmuntring og Lærdom for hele Familien; thi ved Siden af velvillig indsendte Bidrag har Bladets Redaktør, Mrs. Ida Hanson, sikret sig gode Medarbejdere. Subskriptionen er 50c pr. Aar. For end yderligere at forsøge vor Lesetreds gjør vi nu "Amerika's" Lesere følgende ubemærkede Tilbud:

For 25c i Firmærker, indsendt med dette Avertisement for den 31te Mai vil vi levere eder "Kvinden og Hjemmet" og "Vort Bibliothek" et Aar og desuden "Kvinden og Hjemmet's" Naaleudstyr, bestaaende af 100 forterede Synaale, 14 forterede Stoppenaale og en Trænaal. Prøvenummer frit. Skriv strax til

"Kvinden og Hjemmet", Cedar Rapids, Iowa.

**ATWOOD, LARSON & CO.**

Stableret 1887. Modtager Farmprodukter, Hvede, Byg, Havre, Lin, Hø osv. paa Kommission. Høieste Markedspriser, støbkeffelig Betaling. Skriv efter vor daglige Markedsliste. Vi henviiser til Exchange Bank. 513 Board of Trade. Duluth, Minn.

**WISCONSIN LIFE INSURANCE CO.**

**Mutual Old Line Co.**

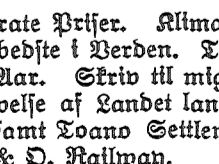
Policy holders share all its profits. Loan & surrender values guaranteed. Its policies are secured by \$100,000.00 deposited with the state treasurer and surplus assets.

**CONSERVATIVE RELIABLE and GROWING.**

B. B. ANDERSON, PRES. A. B. BUSHNELL, SEC. HENRY BEMER, VICE PRES. C. M. PUTNAM, AD. SEC. Philip Fox, Medical Director.

**Tom til Toano,**

i Staten Virginia, hvor det store norske-danske Settlement er beliggende. Her er Rentlighed og Prest og alt, som tilhører et vel organiseret Samsfund. Gode opdyrkede Farme og vilbt Land kan kjøbes til moderate Priser. Klimat og Vand det bedste i Verden. To Ablinger hvert Aar. Skriv til mig efter frit Beskrivelse af Landet langs S. A. L. Ry. samt Toano Settlementet langs S. & D. Railway.



C. M. Bergh, Industrial Agt., S. A. L. Ry., 1534 E. Main St., - Richmond, Va.

EDWIN PETERSON, President  
ATTY W. D. LAMBUTH, V. Pres.

C. H. JELLET, Secretary  
O. W. PETERSON, Treasurer

Office of  
**INDEPENDENT MINING CO.,**

208 Pike St., Seattle, Wash.

—Capital Stock One Million Shares of \$1.00 Each, Fully Paid and Non-Assessable.—

Dette velrenomerede Mineselskab, som bestyres af Landsmænd i Seattle Wash., ønsker at sælge 100,000 Shares til halv Pris, det vil sige til 50 Cents pr. Aktie for at tilvebringe Penge til at bygge en 20 Stamp Mølle og Concentrator samt til Water Power Plant, Asbestos Works og Smelter.

Selskabet eier en Mine-Eiendom 2½ Mile lang, og deri er syv store Miner, nemlig:

- 1 Galena Ledge, 7 Fod bred.
- 1 Free Fluxion Ledge, 12 Fod bred.
- 1 Kobber og Guld Ledge, 5 Fod bred.
- 1 " " " 25 " "
- 1 Free Gold Ledge, 70 Fod bred.
- 1 Round Pot, lig Treadmillminerne i Alaska.
- 1 Asbestos Ledge, 11 Fod bred.

Her er en sjelden Aaledning til at blive Medlem af et driftigt Selskab. Der er ingen uæretet Stock og ingen preferred Stock. Alle Aktierne er paa samme Fod. Selskabet har arbejdet sjældig hele Vinteren igjennem og har stødt paa Græs af umaadelig stor Værdi. Arbejdsfolkene anvender al sin Fortjeneste til at kjøbe Aktier, og derved udtrykker de paa den kraftigste Maade sin ubetingede Tillid til Minerne.

Som sagt er der syv Miner i den Strækning paa 2½ Mile, som Selskabet eier. Galena Minen blev aabnet i Høst. Paa en Dybde af 45 Fod er der en 7 Fod Ledge. Den er 6 Fod bred ved Tunnellens Begyndelse og 7 Fod i Bunden. Analyse har givet fra \$500 til \$1000 pr. Ton. Her er Græs nok til at tjene store Penge med, saasnart man faar Concentratoren bygget ud paa Sommeren. Erfarne Minefolk har erklæret denne Mine for en af de bedste i Landet. Paa selve Eiendommen er der et prægtigt Vandfald, hvoraf Kraften kan benyttes i Forbindelse med Minearbejdet. Sagkundige Folk, som har seet denne Eiendom, paastaar, at det er en af de bedste Mineeiendomme i Amerika. Der er Guld, Kobber, Kviksølv og Asbestos i stor Mængde, og der er Mineral nok i en Mine til flere Gange at tilbagebetale de Penge, man lægger ud for Aktier i dem alle. Naar man kjøber Aktier i Independent Mining Co., bliver man delagtig i Udbyttet af hele Strækningen, altsaa af alle syv Miner. Der arbejdes i Selskabets Miner hver Dag, og man venter meget snart at blive istand til at begynde at sende Aktieejerne Udbytte. Mere end disse 100,000 vil ikke blive solgt til 50 Cents pr. Aktie, men disse haaber vi at faa solgt ret snart, saa vi kan faa Stampmøllen, Concentratoren, Vandkraften, Smelter og Asbestos Maskineriet i fuld Stand og Virksomhed. Der er rige Miner rundt omkring Independent Mining Co.s Eiendomme.

Aktier sælges paa to Maader, enten for Kontant eller ved at betale en Fjerdepart Kontant og en Fjerdepart hver Maaned derefter. Penge bør sendes i Bankveksler eller Money Orders. Mindre end 100 Shares (\$50) sælges ikke til nogen.

"Amerika"s Redaktør har vist sin Tillid til vore Landsmænd, som staar i Spidsen for dette Foretagende, ved at kjøbe et Duzen Aktier i Independent Mining Co. Skriv til

**EDWIN PETERSON,**  
Pres. & Gen'l Manager,  
208 Pike St., Seattle, Wash.